

Over het gezag van de Schrift

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel over Calvijns visie dat de Bijbel haar gezag aan God ontleent, niet aan de (Rooms-katholieke) kerk. Calvin spreekt over de Schrift als 'Gods eigen stem'.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2009) Over het gezag van de Schrift. In: Aan de slag met Calvin, Bronteksten op school - deel 1 (pp. 39-40) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hoofd/hart
Plaatsingsdatum	2009
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Gezag, Gods eigen stem

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevenden*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 8 Over het gezag van de Schrift. Boek I, VII

Calvijn heeft de Rooms-katholieke kerk het recht ontzegd om hoedster te zijn over de kerk en over de Schrift. Gelovigen in de Rooms-katholieke kerk moesten geloven op gezag van de kerk en daarop betrouwen. Calvijn neemt de Bijbel weg uit de invloedssfeer van de Rooms-katholieke kerk en stelt dat de Bijbel genoeg gezag in zichzelf bezit en dat het gezag bevestigd wordt door het getuigenis van de Heilige Geest. Lees dit citaat van Calvijn over het getuigenis dat de Schrift Gods Woord is. Zorg ervoor dat deze leestekst inspirerend is voor een gesprek wat de Bijbel eigenlijk voor ons betekent.

1.7.1 De Schrift ontleent haar gezag aan God, niet aan de kerk

Voordat ik nu verder ga, is het van belang het een en ander naar voren te brengen over het gezag van de Schrift, om daardoor niet alleen ieder tot een diep ontzag ervoor te brengen, maar ook elke twijfel eraan weg te nemen. Welnu, als het een uitgemaakte zaak is dat wat ons voorgehouden wordt, door God gesproken wordt, moet men wel verschrikkelijk brutaal zijn om iets te durven afdingen op de betrouwbaarheid van Hem die spreekt. Alleen iemand die van alle gezond verstand, ja van alles wat de mens tot mens maakt verstoken is, kan zover komen. Nu laat God niet meer elke dag opnieuw Zijn stem van de hemel klinken. Er zijn alleen de Schriften en het heeft de Heere goedgegacht door middel daarvan Zijn waarheid in eeuwige gedachtenis te houden. Deze Schriften hebben dus bij de gelovigen een volkomen gezag om geen andere reden dan hun overtuiging dat ze uit de hemel tot hen komen, alsof Gods eigen stem daarin vernomen wordt. De zaak is een uitvoeriger behandeling en een zorgvuldiger afweging meer dan waard. Maar de lezers zullen het mij niet kwalijk nemen wanneer ik meer rekening houd met wat voor een logische opbouw van het voorliggende werk nodig is, dan met het belang dat deze aangelegenheid op zichzelf gezien heeft.

Bij zeer velen nu heeft de uiterst verderfelijke dwaalleer ingang gevonden dat de Schrift slechts zoveel zeggingskracht heeft als haar door besluiten van de kerk toegekend wordt. Alsof de eeuwige en onaantastbare waarheid van God zou steunen op het oordeel van mensen! Het is immers een zware belediging van de Heilige Geest als mensen vragen: Wie garandeert ons dat die woorden van God afkomstig zijn? Wie levert ons het bewijs dat de Schrift tot in onze tijd ongeschonden en compleet gebleven is? Wie overtuigt ons ervan dat we het ene boek eerbiedig moeten aanvaarden en het andere uit de lijst moeten schrappen, als de kerk geen vaste regel voor dit alles zou geven? 'Het hangt dus van de beslissing van de kerk af,' zeggen zij, 'welke eerbied men de Schrift verschuldigd is en welke boeken tot de canon ervan gerekend moeten worden.' Zulke mensen maken inbreuk op al wat heilig is en terwijl zij onder de dekmantel van de kerk een teugelloze tirannie willen invoeren, maken zij er zich in het geheel niet druk over in wat voor ongerijmdheden zij zichzelf en anderen verstrikken, als ze de eenvoudigen van geest dit ene maar kunnen inprenten, dat de kerk alles vermag.

Maar als dat zo is, hoe moet het dan met de ongelukkige zielen die op zoek zijn naar onwankelbare zekerheid over het eeuwige leven, als alle beloften die daarover bestaan

slechts standhouden wanneer ze kunnen steunen op het oordeel van mensen? Zal er een einde komen aan hun onzekerheid en angst, als iemand zoiets tegen hen zegt? En dan nog iets: aan wat voor spot en hoon van goddeloze mensen wordt ons geloof niet prijsgegeven en hoeveel verkeerde gedachten zal het niet bij iedereen oproepen, als men werkelijk moet menen dat het geloof slechts gezag heeft voorzover mensen bereid zijn dat te verlenen?

Vragen:

1. Wat zou Calvijn bedoelen met de uitspraak dat de gelovigen aanvaarden dat de Schrift uit de hemel tot hen komt?
2. Calvijn spreekt over de Schrift als 'Gods eigen stem'. Hoe moet je dit 'viva vox' verstaan? Hoe zou je die levende stemmen kunnen ervaren?
3. Wat betekent deze Schriftopvatting voor het Bijbelgebruik in je klas en in de school?
4. De tegenstanders houden vast aan de uitspraak dat de kerk getuigt dat de Schrift goddelijk is. Hoe verhoudt zich die uitspraak tegenover de eerste, dat de gelovigen dat zelf ervaren?
5. Hoe voorkom je dat de leerlingen de Bijbel als het Woord van God accepteren alleen omdat de leraar dat zegt en niet vanuit een innerlijke acceptatie?
6. Is het innerlijk ervaren van de waarheid van Gods Woord niet erg subjectief? Hoe zou je vanuit dat gezichtspunt toch de autoriteit van de Schrift kunnen handhaven?